Judecătoria Soroca
sediul Florești

S E N T I N Ț Ă
în numele Legii
în cauza penală de învinuire a lui GHILAS Oleg *****
de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (1) Cod penal

Dosarul nr. 1-181/2026
PIGD: 1-26141466-46-1-06112026

Procedura simplificată prevăzută de art. 364[1] Cod de procedură penală.
Conducerea mijlocului de transport cu depășirea limitelor de alcool admisibile.

orașul Florești
19 noiembrie 2026

Judecătoria Soroca, sediul Florești
Instanța compusă din:
Președintele ședinței, judecător Daniela DEVDER
Grefier Ana-Maria COBÎLAȘ

Cu participarea:
acuzatorului de stat Ion PRODAN
apărătorului Andrei DURNEA
inculpatului Oleg GHILAS

Examinând în ședință publică, în limba de stat, în procedura prevăzută de art. 364[1] din Codul de procedură penală, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, cauza penală de învinuire a lui GHILAS Oleg *****, instanța de judecată, cu asigurarea dreptului la apărare, a contradictorialității și a controlului judiciar asupra temeiniciei acuzației, constată următoarele.

GHILAS Oleg *****, născut la *****, domiciliat în *****, cetățean al *****, cu studii *****, *****,***** potrivit declarației din ședință, în prezent fără antecedente penale nestinse potrivit înscrisurilor prezentate, identificat prin datele personale consemnate în rechizitoriu, este învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (1) din Codul penal.

DATE GENERALE PRIVIND EXAMINAREA CAUZEI

- Prin rechizitoriul întocmit la 29 octombrie 2026 de procurorul Ion Prodan din cadrul Procuraturii Soroca, Oficiul Florești, cauza penală nr. *****, pornită la 21 octombrie 2026, privind învinuirea lui GHILAS Oleg ***** de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (1) din Codul penal, a fost remisă spre examinare în fond Judecătoriei Soroca, sediul Florești. Prin încheierea din 6 noiembrie 2026, cauza penală a fost primită în procedura instanței de judecată, iar la 19 noiembrie 2026 a fost pronunțată sentința.
- În cadrul ședinței de judecată din 17 noiembrie 2026, inculpatul GHILAS Oleg ***** a depus o declarație personală privind recunoașterea integrală a faptelor

expuse în rechizitoriu, iar prin intermediul apărătorului ales a solicitat examinarea cauzei în procedura judecății pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în condițiile art. 364[1] din Codul de procedură penală. Instanța a verificat caracterul liber, conștient și neechivoc al manifestării de voință a inculpatului, precum și faptul că acesta cunoaște conținutul învinuirii, a luat cunoștință de materialele cauzei, recunoaște în totalitate circumstanțele faptice imputate și nu solicită administrarea unor probe suplimentare. Constatând întrunirea condițiilor legale pentru aplicarea procedurii solicitate și existența unui material probator suficient pentru examinarea cauzei, instanța a admis cererea prin încheiere protocolară și a procedat la audierea inculpatului potrivit regulilor procesuale incidente. În consecință, judecarea cauzei s-a desfășurat în limitele învinuirii formulate prin rechizitoriu, cu respectarea garanțiilor procesuale și a obligației instanței de a verifica în mod independent legalitatea, temeinicia și suficiența probelor administrate, recunoașterea faptelor de către inculpat nefiind, prin ea însăși, suficientă pentru fundamentarea unei soluții de condamnare.

A C O N S T A T A T:

FAPTA PREJUDICIABILĂ REȚINUTĂ ÎN LIMITELE ÎNVINUIRII

GHILAS Oleg *****, la data de 19 octombrie 2026, aproximativ la ora 21:00, fiind deținător al permisului de conducere nr. *****, eliberat la *****, valabil pentru categoria corespunzătoare mijlocului de transport condus, a urcat la volanul automobilului de model „*****”, cu numărul de înmatriculare *****, și s-a deplasat pe drumurile publice din orașul Florești, deși anterior consumase băuturi alcoolice.

Prin această conduită, inculpatul a încălcat în mod conștient normele legale care reglementează siguranța circulației rutiere, nesocotind interdicția expresă instituită de pct. 14 lit. a) din Regulamentul circulației rutiere, potrivit căreia conducătorului de vehicul îi este interzis, printre altele, să conducă mijlocul de transport în stare de ebrietate. Această interdicție urmărește prevenirea situațiilor de pericol generate de diminuarea capacității de percepție, reacție și control asupra vehiculului, ca urmare a consumului de alcool, precum și protejarea vieții, integrității corporale și securității tuturor participanților la traficul rutier.

În continuarea acțiunilor sale, GHILAS Oleg *****, aflându-se la volanul automobilului menționat, s-a deplasat pe bulevardul *****din orașul Florești, manifestând o conduită incompatibilă cu exigențele de prudență și diligență impuse conducătorilor auto. În timpul deplasării, inculpatul nu a asigurat controlul corespunzător asupra mijlocului de transport și nu a adaptat conduita sa la condițiile concrete ale circulației rutiere, împrejurări în care a pierdut controlul asupra automobilului și a fost implicat într-un accident rutier.

Ulterior producerii accidentului, la fața locului s-a prezentat agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Florești, Osievschi Ilia, care, în procesul documentării circumstanțelor incidentului, a identificat indicii ce justificau suspiciunea rezonabilă privind conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică. În vederea verificării acestei suspiciuni și stabilirii concentrației alcoolului în aerul expirat, inculpatul GHILAS Oleg ***** a fost supus testării alcoolscopice cu mijlocul tehnic „Drager Alcotest *****”.

Potrivit rezultatului testării alcoolscopice, consemnat în tichetul aparatului „Drager Alcotest *****”, nr.***** ora 21:23, în aerul expirat de către GHILAS Oleg ***** a fost stabilită o concentrație a vaporilor de alcool de **1,04 mg/l**, valoare care depășește considerabil limita de 0,35 mg/l prevăzută de legea penală și care, în sensul art. 134^{12} din Codul penal, caracterizează starea de ebrietate alcoolică relevantă pentru angajarea răspunderii penale.

Prin urmare, în urma examinării și aprecierii individuale și coroborate a ansamblului probator administrat în cauză, instanța de judecată constată, dincolo de orice îndoială rezonabilă, că vinovăția inculpatului GHILAS Oleg ***** a fost pe deplin demonstrată, iar acțiunile acestuia întrunesc toate elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de **art. 264^{1} alin. (1) din Codul penal**, fiind corect încadrate juridic în modalitatea normativă a conducerii mijlocului de transport de către o persoană care are o concentrație de vapori de alcool în aerul expirat ce depășește limita legală de 0,35 mg/l.

PROCEDURA DE JUDECATĂ PREVĂZUTĂ DE ART. 364^{1} COD DE PROCEDURĂ PENALĂ

În conformitate cu art. 364^{1} alin. (1)–(4) din Codul de procedură penală, solicitarea personală și informată a inculpatului de judecare a cauzei pe baza probelor administrate în faza urmăririi penale poate fi admisă dacă recunoașterea privește integral faptele din rechizitoriu, nu se cer probe noi și din materialele existente rezultă suficiente date atât despre fapte și vinovăție, cât și despre persoana inculpatului pentru individualizarea sancțiunii. Instanța verifică în mod autonom aceste condiții și se pronunță prin încheiere.

Declarația datată 17 noiembrie 2026, semnată de GHILAS Oleg ***** și confirmată de apărătorul său, arată că inculpatul a cunoscut materialele cauzei la 30 octombrie 2026 și a acceptat probatoriul existent. A confirmat în ședință că recunoașterea este voluntară, că a înțeles particularitățile procedurii și că nu are obiecții asupra faptelor din rechizitoriu. Nu există în materialele examinate informații care să indice că declarația ar fi fost obținută prin constrângere.

Procedura simplificată nu instituie o prezumție de vinovăție, nu transferă asupra inculpatului sarcina dovedirii nevinovăției și nu autorizează o condamnare întemeiată exclusiv pe recunoașterea acestuia. Potrivit art. 103 alin. (2) din Codul de procedură penală, recunoașterea vinovăției se poate pune la baza învinuirii numai atunci când este

confirmată de alte probe. În acest sens, Hotărârea Curții Constituționale nr. 9 din 9 martie 2017 subliniază rolul activ al judecătorului în verificarea suficienței materialului probator și a condițiilor procedurii speciale.

POZIȚIILE PARTICIPANȚILOR LA PROCES

Acuzatorul de stat, procurorul Ion PRODAN, a susținut că vinovăția inculpatului este demonstrată prin declarația martorului Osievschi Ilia, actele de documentare a evenimentului rutier, procesul-verbal de testare și tichetul Dräger nr. *****, corpurile delicte și materialele video. A solicitat recunoașterea vinovăției potrivit art. 264¹ alin. (1) Cod penal, aplicarea art. 80¹ și stabilirea pedepsei principale de 2 ani și 3 luni închisoare, cu suspendarea condiționată a executării potrivit art. 90 Cod penal pentru o perioadă de probațiune de 3 ani, precum și anularea dreptului de a conduce. A mai cerut încasarea a 13,02 lei cheltuieli judiciare, păstrarea tichetului și a înregistrării video la dosar, lăsarea automobilului la proprietar și menținerea măsurii preventive până la rămânerea definitivă a sentinței.

În discursul său, acuzatorul a indicat, în baza art. 77 alin. (1) lit. a) Cod penal, drept agravare pretinsa săvârșire a infracțiunii de către o persoană anterior condamnată pentru o infracțiune similară, făcând referire la sentința din 28 octombrie 2011. Totodată, a recunoscut ca atenuantă recunoașterea vinovăției. Aceste susțineri juridice nu sunt obligatorii pentru instanță și vor fi analizate distinct în lumina stingerii antecedentelor penale.

Apărătorul Andrei DURNEA a solicitat recunoașterea vinovăției, neaplicarea circumstanței agravante și individualizarea sancțiunii prin stabilirea unei pedepse de 1 an închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pe un termen de probă de 1 an. În susținerea acestei soluții, a arătat că inculpatul nu are venituri stabile sau bunuri valorificabile și că amenda minimă de 1 500 unități convenționale, echivalentul a 75 000 lei, ar fi dificil de executat. A invocat recunoașterea integrală a faptelor, cooperarea procesuală, lipsa consecințelor vătămătoare asupra altor persoane și stingerea juridică a condamnărilor istorice din anii 2011 și 2018. A cerut revocarea măsurii preventive la pronunțarea sentinței.

Inculpatul GHILAS Oleg *****, audiat în ședință, a explicat că anterior conducerii consumase alcool, invocând dureri dentare după extragerea unor măsele. A relatat că a condus autoturismul, a produs accidentul și că ulterior a fost testat alcoolscopic, rezultatul fiind 1,04 mg/l. A exprimat regretul și a cerut o pedeapsă cât mai blândă, afirmând că nu lucrează și nu are mijloace pentru achitarea unei amenzi. A indicat și problemele de sănătate ale mamei sale. În declarația scrisă din 17 noiembrie 2026 este menționat un copil minor la întreținere, în timp ce declarația consemnată în ședință nu confirmă existența altor persoane întreținute. Instanța nu acordă caracter probatoriu absolut acestor susțineri familiale, în lipsa clarificării prin înscrisuri.

LEGEA PENALĂ ȘI PROCESUALĂ INCIDENTĂ

În temeiul art. 3, 7, 14, 17, 21, 51 și 52 din Codul penal

„răspunderea penală presupune săvârșirea cu vinovăție a unei fapte prevăzute de lege, care întrunește elementele constitutive ale unei infracțiuni. Articolul 264¹ alin. (1) incriminează, în modalitatea relevantă speței, conducerea mijlocului de transport de către o persoană care are în aerul expirat o concentrație a vaporilor de alcool ce depășește 0,35 mg/l. Prin această normă se asigură protecția anticipată a securității circulației rutiere, fără ca răspunderea să depindă de existența unei victime sau a unui prejudiciu efectiv.”

La data faptei, sancțiunea art. 264¹ alin. (1) Cod penal

„era amenda de la 1 500 la 2 500 unități convenționale sau închisoarea de la 1 an la 3 ani, în ambele cazuri cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport. Potrivit art. 16 alin. (3) Cod penal, infracțiunea se încadrează în categoria celor mai puțin grave. Regula specială prevăzută de art. 80¹ alin. (2) Cod penal permite, pentru infracțiunile prevăzute de art. 264¹ judecate în procedura simplificată, reducerea cu o pătrime numai a limitei maxime a sancțiunii principale, nu și a celei minime. În consecință, intervalul amenzii devine 1 500–1 875 unități convenționale, iar al închisorii 1 an–2 ani și 3 luni.”

Articolele 61 și 75 Cod penal

„consacră caracterul individualizat al pedepsei, urmărind restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii unor noi infracțiuni. La selectarea unei pedepse se apreciază gravitatea reală a faptei, circumstanțele comiterii, persoana vinovatului, circumstanțele atenuante ori agravante și efectul pedepsei asupra vieții familiale. Articolul 75 alin. (2) cere să fie motivată necesitatea categoriei mai aspre de pedeapsă atunci când sancțiunea prevede alternative.”

Conform art. 64 alin. (2) și (3) Cod penal

„unitatea convențională este de 50 lei, iar la stabilirea cuantumului amenzii se ține seama de situația materială a persoanei și a familiei sale. Executabilitatea efectivă constituie un element de proporționalitate, fără ca simpla declarație de lipsă a banilor să determine automat excluderea pedepsei pecuniare.”

Articolul 90 alin. (1) și (2) Cod penal

„permite suspendarea condiționată a executării unei pedepse cu închisoarea de cel mult 5 ani pentru o infracțiune intenționată, dacă instanța motivează de ce executarea efectivă nu este rațională. Perioada de probațiune este de la 1 la 3 ani. Dispozițiile art.

90 alin. (4) privind interdicțiile legale nu includ infracțiunea prevăzută de art. 264¹ alin. (1) și nu sunt dovedite în această cauză condiții privind recidiva periculoasă ori deosebit de periculoasă. Suspendarea executării pedepsei nu înlătură pedeapsa complementară obligatorie."

Articolul 65¹ alin. (3), coroborat cu art. 264¹ alin. (1) Cod penal

„reglementează anularea dreptului de a conduce mijloace de transport. Această consecință penală are caracter obligatoriu în cazul condamnării, indiferent dacă pedeapsa principală constă în amendă sau închisoare și indiferent dacă executarea închisorii este suspendată. Aplicarea art. 79 Cod penal pentru înlăturarea unei pedepse complementare obligatorii ar reclama împrejurări excepționale, care nu au fost cerute și nici demonstrate în cauză."

În materie probatorie, instanța aplică art. 93, 94, 100, 101 și 103 Cod de procedură penală

„examinând fiecare mijloc de probă sub aspectul admisibilității, pertinenței, concludenței și veridicității, iar pe toate în ansamblu în privința concordanței și suficienței. Faptele care susțin condamnarea trebuie să rezulte din probe și să depășească nivelul unei simple suspiciuni."

ANALIZA INDIVIDUALĂ A PROBELOR ADMINISTRATE

Pentru stabilirea situației de fapt și verificarea încadrării juridice, instanța a examinat mijloacele de probă redate în rechizitoriul din 29 octombrie 2026. Referințele la filele dosarului din prezenta sentință urmează numerotarea indicată în actul de sesizare. Această examinare privește atât conducerea efectivă a vehiculului de către inculpat, cât și constatarea concentrației de alcool și circumstanțele verificării sale.

- ***Declarațiile martorului Osievschi Ilia, ofițer al Serviciului de Supraveghere Tehnică și Accidente Rutiere din cadrul Inspectoratului de Poliție Florești.*** Martorul a explicat că, la 19 octombrie 2026, aproximativ la ora 21:00, a fost informat despre un accident rutier pe bd. *****. La locul faptei a depistat un „*****", n/î *****, avariat în urma tamponării unui arc din metal. La volan se afla GHILAS Oleg, iar acesta prezenta indicii vizibile de ebrietate; a acceptat testarea cu aparatul Dräger, în urma căreia s-a consemnat 1,04 mg/l, după care a fost înlăturat de la conducere. Declarațiile privesc percepții nemijlocite și sunt concordante cu actele de documentare *(f.d. 26)*.
- ***Procesul-verbal privind consemnarea celor constatate din 20 octombrie 2026***, întocmit în continuarea documentării evenimentului rutier, care fixează circumstanțele

identificate de poliție și corelează constatarea cu data, locul și vehiculul implicat *(f.d. 4)*.

– ***Procesul-verbal de efectuare a testării alcoolscopice cu mijlocul tehnic omologat și verificat metrologic din 19 octombrie 2026***, care atestă operațiunea de testare a inculpatului, folosirea alcotestului și consemnarea rezultatului stabilit tehnic *(f.d. 7)*.

– ***Procesul-verbal de constatare a faptei de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică din 19 octombrie 2026,*** ce individualizează împrejurarea conduitei și leagă persoana inculpatului de vehicul și rezultatul testării *(f.d. 8)*.

– ***Procesul-verbal de înlăturare de la conducerea vehiculului din 19 octombrie 2026,*** consemnând măsura imediată aplicată în raport cu indiciile de ebrietate ale persoanei aflate la volan *(f.d. 9)*.

– ***Procesul-verbal de ridicare și aducere a vehiculului la parcarea specială din 19 octombrie 2026,*** care descrie măsurile de conservare și transportare a autoturismului după constatarea accidentului *(f.d. 10)*.

– ***Procesul-verbal cu privire la contravenție din 23 octombrie 2026 și ordonanța privind constatarea faptei contravenționale și pornirea procesului contravențional din aceeași dată,*** care privesc latura contravențională a accidentului rutier. Aceste acte nu sunt utilizate ca prezumție a vinovăției penale, ci numai pentru stabilirea contextului evenimentului *(f.d. 17–18)*.

– ***Procesul-verbal de examinare a obiectului din 21 octombrie 2026, referitor la tichetul „Dräger Alcotest *****” nr. ***** emis la 19 octombrie 2026***, și tichetul tehnic însuși, cu ora 21:23 și concentrația de 1,04 mg/l în aerul expirat. Împreună, acestea individualizează rezultatul testării și sursa sa materială *(f.d. 19–20)*.

– ***Ordonanța de recunoaștere în calitate de corp delict, din 21 octombrie 2026,*** a tichetului Dräger nr. *****, care atestă păstrarea și valorificarea sa procesuală ca mijloc material de probă *(f.d. 22)*.

– ***Procesul-verbal de examinare a automobilului „*****”, n/î *****, din 21 octombrie 2026,*** precum și ordonanța de recunoaștere a acestuia în calitate de corp delict, acte ce individualizează vehiculul implicat în evenimentul documentat *(f.d. 23 și 25)*.

– ***Ordonanța și procesul-verbal de ridicare din 21 octombrie 2026 a unui suport CD DVD-R cu înregistrări video de la polițistul Osievschi Ilia.*** Suportul a fost colectat pentru verificarea desfășurării evenimentului și a împrejurărilor constatării. Întrucât în materialele prezentate instanței nu există transcrierea integrală a imaginilor, se reține existența și proveniența suportului, fără a atribui imaginilor detalii concrete neverificate *(f.d. 28–29)*.

– Audierea inculpatului în ședința din 17 noiembrie 2026 completează ansamblul probator în limitele art. 364¹ Cod de procedură penală. GHILAS Oleg a relatat că a consumat alcool, a urcat la volan, a fost implicat în accident, apoi a fost testat cu rezultatul de 1,04 mg/l. Regretul exprimat nu reprezintă, prin sine, probă a tuturor elementelor constitutive, dar relatările privind conducerea și consumul anterior sunt susținute de actele de documentare și rezultatul alcotestului.

APRECIEREA COROBORATĂ A PROBATORIULUI ȘI STABILIREA VINOVĂȚIEI

Conducerea efectivă a automobilului nu este dedusă exclusiv din faptul că inculpatul a fost găsit lângă un vehicul avariat. Ea rezultă din relatarea martorului Osievschi Ilia, care l-a identificat la volan, din actele de constatare a conducerii și din recunoașterea directă a lui GHILAS Oleg în ședința de judecată. În prezenta cauză nu există o lacună probatorie privind identitatea conducătorului, iar instanța nu se întemeiază pe un raționament prezumtiv care ar inversa sarcina probei.

În cauza Telfner împotriva Austriei, hotărârea Curții Europene din 20 martie 2001, cererea nr. 33501/96, Curtea a criticat deducerea identității conducătorului auto din simple prezumții insuficient demonstrate. Situația de față se distinge prin indicii directe, concordante și o recunoaștere care se verifică din acte externe declarației inculpatului. Referința jurisprudențială nu substituie analiza probelor, ci impune evitarea ipotezelor speculative.

În ceea ce privește alcoolemia, tichetul Dräger nr. ***** înregistrează expres 1,04 mg/l în aerul expirat la ora 21:23. Pragul penal este de 0,35 mg/l, fiind depășit cu 0,69 mg/l, adică valoarea constatată este de aproximativ 2,97 ori pragul de incriminare. Această diferență semnificativă are relevanță atât pentru constatarea elementului obiectiv, cât și pentru evaluarea gravității concrete a faptei. Ea nu este transformată artificial într-o circumstanță agravantă autonomă.

Instanța nu confundă momentul testării cu momentul deplasării. Intervalul relatat între accidentul produs în jurul orei 21:00 și testarea de la 21:23 este relativ scurt. Inculpatul a recunoscut consumul de alcool anterior conducerii, iar martorul a descris semnele observate imediat după incident. În materialele prezentate nu sunt indicate fapte privind consumul suplimentar de alcool în intervalul dintre conducere și testare. Rezultatul tehnic și ansamblul împrejurărilor permit stabilirea stării descrise de norma penală, fără presupunerea unei măsurări nemijlocite în timpul deplasării.

Accidentul rutier a constituit ocazia constatării, fără a fi necesar pentru consumarea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (1) Cod penal. Mențiunea apărării că nu ar exista prejudicii cauzate altor persoane nu justifică minimalizarea pericolului

abstract generat de un conducător aflat într-o asemenea stare. În același timp, instanța nu reține pagube, leziuni ori vătămări ale terților neprobate prin materialele dosarului.

Coroborarea declarațiilor, actelor procesuale, rezultatul măsurării și acceptarea faptelor de către inculpat constituie un ansamblu probator suficient, pertinent și concordant. Nu au fost identificate contradicții esențiale de natură să compromită demonstrarea celor două elemente factuale decisive, conducerea și depășirea pragului de alcool. Prin urmare, vinovăția lui GHILAS Oleg ***** este stabilită dincolo de orice îndoială rezonabilă.

ÎNCADRAREA JURIDICĂ A FAPTEI

Obiectul juridic special îl constituie relațiile sociale de securitate a circulației rutiere și protejarea vieții și sănătății participanților la trafic împotriva riscurilor generate de conducerea sub influența alcoolului. Norma de incriminare este una de pericol, producerea unui accident ori existența unei victime nu constituie elemente indispensabile.

Latura obiectivă se realizează prin conducerea efectivă a unui mijloc de transport de către o persoană a cărei concentrație a vaporilor de alcool în aerul expirat depășește 0,35 mg/l. În speță, a fost condus automobilul „*****” n/î *****, iar testarea efectuată la scurt timp a stabilit 1,04 mg/l. Cele două împrejurări sunt dovedite prin probe distincte, dar concordante.

Subiectul infracțiunii este persoana fizică responsabilă cu vârsta cerută de lege. GHILAS Oleg ***** îndeplinește aceste condiții. Existența permisului de conducere la data faptei nu atenuează conduita și nici nu schimbă calificarea juridică. Situația permisului la momentul examinării cauzei este relevantă exclusiv pentru executarea pedepsei complementare.

Latura subiectivă constă în intenția de a conduce după consumul alcoolului. Inculpatul a admis în mod expres că a consumat alcool înainte de a urca la volan și a condus voluntar. Faptul că ar fi consumat băuturi alcoolice pentru ameliorarea unor dureri dentare nu înlătură vinovăția și nu echivalează cu o cauză justificativă. Nu este necesar să se dovedească o cunoaștere precisă a valorii concentrației alcoolice, ci asumarea voluntară a conduitei în împrejurările stabilite.

În consecință, fapta lui GHILAS Oleg ***** întrunește elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (1) Cod penal, în modalitatea conducerii unui mijloc de transport de către o persoană care are în aerul expirat concentrația vaporilor de alcool ce depășește 0,35 mg/l.

ANTECEDENTELE PENALE ȘI CIRCUMSTANȚELE AGRAVANTE

În rechizitoriu, acuzarea a propus reținerea drept circumstanță agravantă a comiterii infracțiunii de către o persoană condamnată anterior pentru infracțiune similară, în temeiul art. 77 alin. (1) lit. a) Cod penal. În susținerea acesteia au fost indicate sentința

Judecătoriei Florești din 28 octombrie 2011, prin care inculpatul a fost condamnat pentru infracțiunea prevăzută de art. 264¹ alin. (3) Cod penal la 200 ore de muncă neremunerată în folosul comunității, cu privarea de dreptul de a conduce pentru 3 ani, precum și sentința Judecătoriei Soroca, sediul Florești, din 27 noiembrie 2018, pentru infracțiunea prevăzută de art. 201¹ alin. (1) lit. a) Cod penal, prin care a fost aplicată o pedeapsă de 2 ani închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pe un termen de probă de 2 ani.

Însă existența istorică a unor sentințe de condamnare nu este identică juridic cu existența antecedentelor penale nestinse la data noii fapte. Articolul 111 alin. (1) lit. d) și e) Cod penal stabilește că persoanele condamnate cu suspendarea condiționată, dacă suspendarea nu a fost anulată în termenul de probă, și persoanele condamnate la pedepse mai blânde decât închisoarea, după executarea sancțiunii, sunt considerate fără antecedente penale. Potrivit alin. (3), stingerea înlătură incapacitățile și decăderile de drept legate de aceste antecedente.

În privința condamnării din 2018, înscrisul oficial al Biroului de Probațiune Florești nr. 08/06-1231 din 3 noiembrie 2026 confirmă că perioada de probă a început la 13 decembrie 2018, s-a încheiat la 13 decembrie 2020 și că, la 11 decembrie 2020, persoana a fost exclusă din evidența biroului pentru respectarea condițiilor probațiunii și expirarea perioadei de supraveghere. Nu rezultă că suspendarea ar fi fost anulată. Prin urmare, condamnarea din 2018 nu poate fundamenta constatarea unor antecedente penale nestinse la 19 octombrie 2026.

În ceea ce privește condamnarea din 2011, apărarea a arătat că pedeapsa principală și cea complementară au fost executate integral, cu mai mult de un deceniu în urmă. Actele prezentate nu relevă un rest neexecutat și nici o hotărâre care să mențină valabile antecedentele la data faptei cercetate. Întrucât autoritatea care invocă împrejurarea agravantă trebuie să îi demonstreze condițiile legale, simpla mențiune a sentinței din 2011 într-o revendicare istorică nu justifică reținerea art. 77 alin. (1) lit. a) Cod penal.

Practica judiciară susține această distincție. *În decizia penală a Curții Supreme de Justiție din 27 iunie 2018, dosarul nr. 1ra-1020/2018, este consemnată înlăturarea circumstanței agravante referitoare la condamnarea anterioară pentru infracțiune similară atunci când antecedentele erau stinse la data noii fapte. Relevanța acestei soluții privește efectul juridic al stingerii antecedentelor, nu similitudinea faptelor în sine.*

Consecvent, instanța nu va reține agravanta invocată de procuror. Condamnările istorice pot fi menționate în analiza factuală a înscrisurilor, însă nu pot produce, sub altă denumire, efectul juridic al unui antecedent penal nestins sau al recidivei. A folosi aceste condamnări stinse pentru majorarea sancțiunii ar lipsi art. 111 Cod penal de efectul său util și ar contraveni cerinței de individualizare legală.

CIRCUMSTANȚELE ATENUANTE ȘI DATELE PERSONALE

Conform art. 76 alin. (1) lit. a) Cod penal, instanța reține săvârșirea pentru prima dată, în sensul juridic al lipsei antecedentelor penale nestinse, a unei infracțiuni mai puțin grave. Potrivit lit. f) a aceluiași alineat, se reține recunoașterea vinovăției. Aceasta este constantă de la formularea învinuirii și a fost confirmată personal în ședință, împrejurare aptă să demonstreze asumarea răspunderii, fără a substitui verificarea obiectivă a probelor.

Regretul exprimat, acceptarea testării și conduita procesuală cooperantă sunt apreciate în cadrul criteriilor de la art. 75 Cod penal. Același fapt al recunoașterii nu este valorizat artificial de mai multe ori, prin suprapunerea nejustificată a efectului procedurii simplificate, circumstanței atenuante și unui pretins beneficiu extraordinar. Totodată, consumul voluntar al alcoolului, fiind element care fundamentează infracțiunea, nu se reține încă o dată ca agravantă autonomă.

*Inculpatul a declarat că este *****, că *****i și că nu beneficiază de venituri stabile. A mai relatat despre starea de sănătate a mamei sale, fără ca instanța să transforme aceste afirmații în diagnostice medicale stabilite probator. Declarația scrisă depusă de inculpat menționează un copil minor la întreținere, în timp ce audierea din ședință conține o relatare diferită despre persoanele întreținute. Instanța valorifică numai împrejurările personale confirmate ori necontestate în măsura în care sunt apte să influențeze sancțiunea, fără prezumarea unei obligații concrete de întreținere neprobate documentar.*

Prin înscrisurile cauzei inculpatul este caracterizat negativ la locul de trai, circumstanță ce nu poate fi ignorată, dar care, lipsită de fapte actuale și individualizate, nu poate avea valoarea unei noi împrejurări agravante. De asemenea, lipsa luării la evidență de către medicul psihiatru sau narcolog, indicată în rechizitoriu, nu echivalează cu o expertiză privind sănătatea, ci constituie un element contextual limitat.

INDIVIDUALIZAREA CATEGORIEI ȘI CUANTUMULUI PEDEPSEI

Potrivit art. 75 Cod penal, alegerea sancțiunii trebuie să fie rezultatul unei evaluări individuale, nu al unei operațiuni mecanice bazate pe cifrele prevăzute de norma de incriminare. Instanța trebuie să concilieze necesitatea descurajării conducerii în stare de ebrietate cu interdicția aplicării unei pedepse disproporționate față de persoana concret judecată.

Gravitatea conduitei este substanțială. Rezultatul de 1,04 mg/l depășește de aproape trei ori pragul penal, iar în timpul deplasării s-a produs un accident rutier. Aceste împrejurări demonstrează un risc efectiv și ridicat pentru siguranța traficului, independent de faptul că nu sunt probate leziuni ale altor persoane. În aceeași măsură, instanța are în vedere recunoașterea integrală, lipsa unor antecedente penale nestinse, disponibilitatea inculpatului de a se supune supravegherii și contextul său material declarat.

Amenda penală constituie, în principiu, alternativa mai puțin severă decât închisoarea și nu poate fi exclusă doar pentru că inculpatul preferă o condamnare suspendată. Totuși, cuantumul minim legal de 1 500 unități convenționale, echivalentul a 75 000 lei, reprezintă o sarcină patrimonială importantă. Inculpatul a afirmat în mod consecvent că nu are serviciu și venituri stabile, iar apărarea a depus aceeași susținere în scris. În dosarul prezentat nu există documente care să demonstreze o capacitate financiară reală de a achita acest cuantum. Pedeapsa pecuniară trebuie să rămână efectiv executabilă și să nu devină, în mod previzibil, o sancțiune a cărei neexecutare antrenează ulterior alte consecințe mai severe.

Această evaluare nu conferă neangajării valoarea unui privilegiu și nici nu transformă lipsa disponibilităților financiare într-un temei automat de a alege închisoarea.

În prezenta cauză, alegerea este susținută cumulativ de gravitatea efectivă a comportamentului rutier, necesitatea unei intervenții corecționale organizate și posibilitatea controlului individual prin probațiune. Prin urmare, o pedeapsă cu închisoarea stabilită în limitele legale, dar a cărei executare să fie suspendată condiționat, este aptă să realizeze o prevenție mai concretă decât o amendă care, potrivit datelor disponibile, riscă să nu poată fi suportată.

Instanța apreciază că pedeapsa de 2 ani și 3 luni închisoare solicitată de procuror se situează la limita maximă specială rezultată din art. 80^1 alin. (2) Cod penal și nu este impusă de un antecedent penal nestins ori de o agravare legală. Severitatea rezultatului alcoolscopic justifică depășirea minimului, însă atenuantele și cooperarea procesuală exclud necesitatea epuizării maximului. Simetric, limita minimă de 1 an cerută de apărător nu reflectă într-o măsură suficientă riscul suplimentar concretizat prin concentrația ridicată și accidentul rutier.

Ca urmare, instanța stabilește pedeapsa de 1 (un) an și 6 (șase) luni închisoare. Această durată este mai apropiată de minimul legal decât de maximul special aplicabil, încorporând o reacție fermă la gravitatea conduitei și acordând, concomitent, efect real recunoașterii, lipsei circumstanțelor agravante și situației individuale a condamnatului. Fixarea pedepsei nu se întemeiază pe executarea unor condamnări vechi, ci pe fapta judecată în această cauză.

SUSPENDAREA CONDIȚIONATĂ A EXECUTĂRII PEDEPSEI

Condițiile de acces la art. 90 alin. (1) Cod penal sunt întrunite. Infracțiunea este mai puțin gravă și a fost săvârșită cu intenție, iar pedeapsa stabilită este mult sub plafonul de 5 ani prevăzut pentru aplicarea instituției. Nu sunt demonstrate cauze legale care să excludă suspendarea. Fiind stinse antecedentele penale istorice, instanța nu poate presupune că inculpatul s-ar afla într-o situație de recidivă care ar împiedica aplicarea art. 90.

Instanța distinge între necesitatea stabilirii unei pedepse cu închisoarea și necesitatea executării sale efective. Cea dintâi este justificată prin riscul comportamentului și prin insuficiența concretă a alternativei pecuniare; cea de-a doua nu se impune la acest moment, întrucât inculpatul a recunoscut fapta, nu sunt reținute antecedente penale nestinse, a acceptat controlul organului de probațiune și nu există dovezi că ar încerca să se sustragă răspunderii. Custodia penitenciară ar reprezenta o intervenție suplimentară care nu este necesară pentru realizarea scopului preventiv urmărit.

Conform art. 90 alin. (2) Cod penal, perioada de probațiune se stabilește între 1 și 3 ani. O perioadă de 1 an, așa cum a fost cerută de apărare, este legal posibilă, dar insuficientă în raport cu intensitatea riscului produs de conducerea cu concentrația de 1,04 mg/l. Pe de altă parte, maximul de 3 ani solicitat de acuzator ar presupune un control mai îndelungat decât reclamă datele individuale ale cauzei. Instanța stabilește o perioadă de probațiune de 2 (doi) ani, suficientă pentru verificarea conduitei, prevenirea reiterării faptelor și sprijinirea reintegrării sociale.

Pe durata perioadei de probațiune, în temeiul art. 90 alin. (6) lit. a), b) și g) Cod penal, condamnatul va fi obligat să se prezinte la organul de probațiune la datele fixate, să anunțe în scris, în prealabil, orice schimbare de domiciliu ori deplasare ce depășește 5 zile și să participe la programele probaționale stabilite de organul competent, inclusiv cele de responsabilizare și prevenire a consumului de alcool înaintea conducerii. Nu se dispune tratament medical obligatoriu pentru alcoolism în lipsa unui diagnostic în acest sens. Nici munca neremunerată în folosul comunității nu se impune fără verificarea acordului expres în condițiile art. 90 alin. (6) lit. h).

Suspendarea condiționată nu reprezintă o iertare a conduitei și nici nu împiedică eventualele consecințe prevăzute de lege pentru încălcarea obligațiilor ori săvârșirea de noi infracțiuni. Instanța avertizează inculpatul că nerespectarea sistematică a condițiilor poate determina, în condițiile art. 90 alin. (9)–(11) Cod penal, revocarea beneficiului și punerea în executare a pedepsei cu închisoarea, conform legii. Controlul va fi exercitat de organul de probațiune competent teritorial.

PEDEAPSA COMPLEMENTARĂ PRIVIND DREPTUL DE A CONDUCE

Sancțiunea art. 264¹ alin. (1) Cod penal impune, cumulativ cu pedeapsa principală, anularea dreptului de a conduce mijloace de transport. Este o consecință distinctă de închisoarea cu suspendare și urmărește înlăturarea posibilității juridice de a conduce până la eventuala redobândire a dreptului în ordinea stabilită de lege. În acest sens, art. 65¹ alin. (3) Cod penal distinge anularea dreptului de privarea temporară, iar Decizia Curții Constituționale nr. 61 din 5 iunie 2025 a analizat regimul și efectele sale juridice.

Inculpatul a declarat că, la data ședinței, nu deține fizic permisul de conducere. Această împrejurare nu echivalează cu inexistența dreptului și nu împiedică instanța să

dispună consecința penală prevăzută de lege. Orice operațiune administrativă referitoare la permis se efectuează prin instituțiile competente după rămânerea definitivă a sentinței. În prezenta cauză nu au fost dovedite circumstanțe excepționale care să permită, în temeiul art. 79 Cod penal, înlăturarea pedepsei complementare obligatorii.

CORPURILE DELICTE, CHELTUIELILE JUDICIARE ȘI MĂSURA PREVENTIVĂ

Tichetul alcoolscopic „Dräger Alcotest *****” nr. ***** din 19 octombrie 2026 și suportul optic CD DVD-R cu înregistrări video au fost ridicate, examinate și recunoscute, potrivit actelor cauzei, în calitate de mijloace materiale de probă. Având în vedere necesitatea păstrării posibilității de verificare judiciară și caracterul lor probator, aceste obiecte urmează să rămână anexate materialelor dosarului pe durata legală de păstrare.

Autoturismul „*****”, cu numărul de înmatriculare *****, a fost recunoscut în calitate de corp delict. Din susținerile procurorului și declarația inculpatului rezultă că acesta se află la proprietar. Întrucât nu sunt solicitate și justificate măsuri de confiscare sau alte restricții asupra bunului, instanța constată că vehiculul rămâne în gestiunea proprietarului fără restricții procesuale suplimentare, în măsura în care nu există alt titlu juridic distinct care să prevadă contrariul.

Cheltuielile judiciare în sumă de 13,02 (treisprezece lei și doi bani) lei au fost individualizate în rechizitoriu și solicitate expres de acuzator. Ele sunt prezentate ca aferente documentării cauzei, respectiv consumabilului utilizat pentru testarea alcoolscopică. În temeiul art. 227 și 229 din Codul de procedură penală, fiind în legătură directă cu activitatea de urmărire penală și fără existența unor obiecții concrete privind cuantumul, instanța admite încasarea sumei în beneficiul statului. Această concluzie este limitată la suma justificabilă prin materialele cauzei și nu autorizează recuperarea unor cheltuieli presupuse.

Referitor la măsura preventivă aplicată inculpatului GHILAS Oleg *****, instanța de judecată reține că, prin ordonanța procurorului din 26 octombrie 2026, în privința acestuia a fost dispusă obligarea de a nu părăsi localitatea, pe un termen de 60 de zile.

În cadrul dezbaterilor judiciare, acuzatorul de stat, procurorul Ion Prodan, a solicitat menținerea măsurii preventive până la rămânerea definitivă a sentinței, în timp ce apărătorul Andrei Durnea a pledat pentru revocarea acesteia odată cu pronunțarea hotărârii judecătorești, invocând comportamentul procesual corespunzător al inculpatului, respectarea obligațiilor impuse și inexistența unor circumstanțe care ar justifica perpetuarea restricției.

Examinând pozițiile procesuale exprimate de participanți, prin prisma prevederilor art. 175, 176, 178, 195 și art. 395 alin. (1) pct. 5) din Codul de procedură penală, instanța subliniază că măsurile preventive constituie instrumente procesuale cu caracter temporar

și preventiv, a căror aplicare și menținere sunt condiționate de existența unor temeiuri obiective, actuale și suficient de convingătoare, apte să demonstreze necesitatea restrângerii exercițiului unor drepturi individuale în scopul asigurării bunei desfășurări a procesului penal ori al executării sentinței.

În acest context, instanța relevă că menținerea unei măsuri preventive nu poate constitui o consecință automată a pronunțării unei sentințe de condamnare și nici nu poate fi justificată exclusiv prin gravitatea abstractă a infracțiunii săvârșite. Necesitatea continuării acesteia urmează a fi examinată în mod individualizat, ținându-se cont de conduita procesuală a inculpatului, circumstanțele personale ale acestuia, natura pedepsei aplicate și existența unor riscuri concrete care ar putea compromite desfășurarea ulterioară a procedurilor ori executarea hotărârii judecătorești.

Raportând aceste exigențe la circumstanțele prezentei cauze, instanța constată că, pe parcursul urmăririi penale și al examinării judiciare, inculpatul GHILAS Oleg ***** a manifestat o conduită procesuală cooperantă, a recunoscut integral faptele imputate, a solicitat examinarea cauzei în procedura prevăzută de art. 364[1] din Codul de procedură penală și s-a prezentat în fața instanței de judecată pentru a-și exprima poziția asupra învinuirii. Totodată, din materialele examinate nu rezultă că inculpatul ar fi încălcat obligațiile aferente măsurii preventive aplicate, ar fi încercat să se sustragă de la răspunderea penală ori ar fi întreprins acțiuni de natură să împiedice realizarea actului de justiție.

Instanța acordă relevanță și împrejurării că cercetarea judecătorească a fost finalizată, materialul probator a fost examinat și apreciat, iar asupra fondului acuzației penale a fost pronunțată o soluție. În asemenea condiții, riscurile procesuale asociate eventualei influențări a probelor sau împiedicării stabilirii adevărului nu mai prezintă aceeași actualitate, nefiind identificate elemente factuale care să demonstreze persistența lor în prezenta cauză.

În ceea ce privește necesitatea asigurării executării sentinței până la dobândirea caracterului definitiv, instanța reține că acest obiectiv constituie un temei legal distinct ce poate justifica aplicarea ori menținerea unei măsuri preventive. Cu toate acestea, simpla existență a unei hotărâri de condamnare nu dispensează instanța de obligația verificării caracterului necesar și proporțional al restricției.

Or, în prezenta cauză, instanța a apreciat că realizarea scopului pedepsei nu impune executarea efectivă a închisorii, dispunând suspendarea condiționată a executării acesteia, în condițiile art. 90 din Codul penal, cu stabilirea unei perioade de probațiune și a obligațiilor corespunzătoare. Deși regimul probațiunii urmează să producă efectele juridice prevăzute de lege în etapa executării hotărârii, această opțiune sancționatorie prezintă relevanță pentru aprecierea necesității menținerii unei restricții procesuale până la definitivarea sentinței.

Instanța subliniază că suspendarea condiționată a executării pedepsei nu determină, prin ea însăși, revocarea măsurii preventive. Cu toate acestea, coroborarea naturii pedepsei aplicate cu atitudinea procesuală a inculpatului, respectarea obligațiilor anterior stabilite și absența unor date concrete privind intenția acestuia de a se sustrage de la executarea hotărârii conduce la concluzia că menținerea obligației de a nu părăsi localitatea nu mai răspunde unei necesități procesuale suficient demonstrate.

În egală măsură, instanța consideră că măsura preventivă nu poate fi transformată într-un instrument de sancționare suplimentară a inculpatului pentru gravitatea conduitei infracționale. Caracterul prejudiciabil al faptei, concentrația ridicată a alcoolului în aerul expirat și împrejurările producerii accidentului rutier au fost evaluate în cadrul individualizării pedepsei, însă aceste elemente nu demonstrează, prin ele însele, existența unui risc actual de sustragere de la executarea sentinței.

Prin urmare, efectuând o apreciere globală a circumstanțelor cauzei și punând în balanță interesul public privind asigurarea executării hotărârii judecătorești cu necesitatea respectării drepturilor individuale ale inculpatului, instanța ajunge la concluzia că menținerea măsurii preventive ar reprezenta, în circumstanțele concrete ale speței, o restrângere care nu mai este justificată printr-o necesitate procesuală actuală și demonstrată.

În consecință, instanța apreciază că solicitarea apărării privind revocarea măsurii preventive este întemeiată, în timp ce cererea acuzatorului de stat privind menținerea acesteia până la rămânerea definitivă a sentinței urmează a fi respinsă, întrucât nu au fost identificate împrejurări concrete care să justifice continuarea restricției.

Astfel, în temeiul prevederilor art. 176, art. 195 alin. (2) și art. 395 alin. (1) pct. 5) din Codul de procedură penală, instanța de judecată consideră necesară ***revocarea măsurii preventive a obligării de a nu părăsi localitatea, aplicată inculpatului GHILAS Oleg ***** prin ordonanța din 26 octombrie 2026, începând cu data pronunțării sentinței***.

Din rechizitoriu și înscrisurile prezentate nu rezultă formularea unei acțiuni civile în procesul penal. Obligația anulării dreptului de a conduce, măsurile privind corpurile delicte și cheltuielile judiciare sunt soluționate autonom, fără a extinde dispozitivul asupra unor pretenții civile neformulate.

CONCLUZIILE INSTANȚEI

În urma analizei independente a întregului material probator, instanța constată că învinuirea prevăzută de art. 264¹ alin. (1) Cod penal este demonstrată dincolo de orice îndoială rezonabilă. Concentrația de 1,04 mg/l în aerul expirat este dovedită prin proba tehnică și susținută de declarațiile și actele procesuale concordante, iar conducerea efectivă este confirmată atât de martor, cât și de inculpat. Recunoașterea vinovăției este coroborată cu probe obiective și nu ține locul acestora.

Sub aspectul individualizării, instanța admite argumentul apărării referitor la stingerea antecedentelor penale și nu reține agravanta invocată de procuror. Pedeapsa de 1 an și 6 luni închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pe o perioadă de probațiune de 2 ani, este apreciată ca necesară și suficientă. Ea răspunde gravității speciale a conducerii la o concentrație apropiată de triplul pragului penal, dar respectă totodată exigența unei reacții penale efective, proporționale și orientate spre prevenirea recidivei. Anularea obligatorie a dreptului de a conduce asigură componenta specială de protecție a siguranței rutiere.

Obligația de motivare a hotărârii presupune examinarea reală a argumentelor capabile să influențeze soluția. În cauza Fomin împotriva *****, hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului din 11 octombrie 2011, cererea nr. 36755/06, s-a subliniat importanța motivării suficiente a deciziilor judiciare. Instanța consideră că a explicat atât alegerea tipului de pedeapsă, cât și cuantumul, durata probațiunii și neaplicarea agravantei, astfel încât soluția să fie inteligibilă și susceptibilă unui control judiciar efectiv.

În temeiul art. 65^1, 80^1 alin. (2), 90, 111 și 264^1 alin. (1) din Codul penal, precum și al art. 227, 229, 364^1, 384, 385, 389, 392–395 și 402 din Codul de procedură penală, instanța de judecată

H O T Ă R Ă Ș T E:

Se recunoaște vinovat GHILAS Oleg *****, născut la *****, de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264^1 alin. (1) din Codul penal și, cu aplicarea art. 80^1 alin. (2) din Codul penal, i se stabilește pedeapsa de 1 (un) an și 6 (șase) luni închisoare.

În temeiul art. 90 alin. (1) și (2) din Codul penal, se dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoarea aplicate lui GHILAS Oleg *****, stabilindu-i-se o perioadă de probațiune de 2 (doi) ani. Condamnatul nu va executa pedeapsa cu închisoarea dacă, în perioada de probațiune, nu va săvârși o nouă infracțiune și va respecta obligațiile impuse.

În temeiul art. 90 alin. (6) lit. a), b) și g) din Codul penal, se obligă condamnatul GHILAS Oleg *****: să se prezinte la organul de probațiune la datele fixate; să anunțe în scris, în prealabil, despre schimbarea domiciliului sau despre orice deplasare care depășește 5 zile; să participe la programele probaționale stabilite de organul competent, inclusiv la cele de responsabilizare privind riscurile conducerii după consumul de alcool.

Se pune controlul asupra comportamentului condamnatului pe durata probațiunii în sarcina organului de probațiune competent teritorial. Se explică condamnatului consecințele încălcării obligațiilor stabilite și ale săvârșirii unei noi infracțiuni în perioada de probațiune, în condițiile art. 90 alin. (9)–(11) Cod penal.

În temeiul art. 264[1] alin. (1) și art. 65[1] Cod penal, se dispune anularea dreptului lui GHILAS Oleg ***** de a conduce mijloace de transport. După rămânerea definitivă a sentinței, se va expedia copia dispozitivului Agenției Servicii Publice în vederea efectuării operațiunilor legale referitoare la anularea dreptului de a conduce.

Se revocă, din momentul pronunțării prezentei sentințe, măsura preventivă a obligării de a nu părăsi localitatea, aplicată lui GHILAS Oleg ***** prin ordonanța din 26 octombrie 2026.

Se păstrează la materialele cauzei penale, pe întreaga durată legală de păstrare, tichetul alcoolscopic „Dräger Alcotest *****” nr. ***** din 19 octombrie 2026 și suportul optic CD DVD-R cu înregistrări video.

Autoturismul de model „*****”, cu numărul de înmatriculare *****, recunoscut în calitate de corp delict și aflat în gestiunea proprietarului, se lasă în posesia acestuia, fără instituirea unor restricții suplimentare în prezenta cauză.

Se încasează de la condamnatul GHILAS Oleg *****, în beneficiul statului, cheltuielile judiciare în cuantum de 13,02 (treisprezece lei și doi bani) lei.

Sentința poate fi atacată cu recurs la Curtea de Apel Nord, în condițiile art. 364[1] alin. (10) și (11) din Codul de procedură penală, în termen de 15 (cincisprezece) zile de la data pronunțării sentinței integrale, prin intermediul Judecătoriei Soroca, sediul Florești. Recursul poate viza erorile procesuale și măsura pedepsei stabilite.

Judecătorul
Judecătoriei Soroca, sediul Florești
Daniela DEVDER